

Заготівля молока в Чернобаївському районі

Оржицький, Лубенський і навіть Городищенський – за півтори сотні кілометрів. Ці підприємства, у свою чергу, підтримують здавачів уже виробленою продукцією. Наприклад, із Лубен на Полтавщині недавно почали доставляти в село нефасовану сметану й сир. Продукція смачна, як домашня, і лише по 12 гривень за кілограм. Тому місцеві господині тепер їй надають перевагу перед базарною, більш як удвічі дорожчою, поспішаючи щочетверга за цим товаром до продмагу.

Слід наголосити, що на Черкащині повсюдно виникають нові форми організації заготівель, які вигідні кожному виробникові сільськогосподарської продукції. Приміром, у Богодухівці до кінця року запрацює кооператив із заготівлі свинини. Для нього вже відведено землю, є кваліфіковані заготівельники. Це, як вважають у районі, буде неабияким стимулом для відродження свинарства.

Як розповів сільський голова Богодухівки Іван Панченко, нині люди взялися розвивати «товарний» бізнес – вирощують бичків. Тож маленьких телят тепер «із руками відривають». Торік на городах охоче вирощували картоплю, та великий урожай не дав на цьому розбагатіти. Багато хто взявся за вирощування яблук. За дозволом сільради городи засаджують яблунями, щоб мати свої фрукти на продаж. Якби тільки цьому дрібному домашньому бізнесу не підрізали крила цінами, забираючи товар за безцінь. Ось тут заготівельні кооперативи й могли б себе проявити. Могли б, та надто повільно розвертаються. І не тому, що не хочуть. Бракує, кажуть селяни, державної підтримки. Є надія, що до них прислухаються, адже аграрна політика, за твердженням високопосадовців, нині повертається в бік селянина.

Дай, Боже!

Головне – добру справу не забалакати

Як відомо, 15 травня Міністерство аграрної політики спільно з Усеукраїнською асоціацією сільських і селищних рад за підтримки Спільки сільськогосподарських кооперативів і Асоціації фермерів презентували Стратегію соціально-економічного розвитку сільських територій «Рідне село».

Основним принципом ініціативи профільного міністерства є сільськогосподарська кооперація. Адже кооперативний рух серед дрібних і середніх виробників – один із дієвих європейських інструментів сталого розвитку. До того ж і українське селянство, як свідчить історія, традиційно працювало гуртом. Ще на пам'яті багатьох розгалужена система заготівельних пунктів і міжрайонних переробних підприємств, що діяли в Україні 20 років тому.

– Проект «Рідне село» краз і передбачає перенесення центру державної підтримки на середнього товарного та дрібнотоварного виробника – на того, хто є основою продовольчої безпеки країни, – наголосив профільний **міністр Микола ПРИСЯЖНЮК**. – Через систему кооперації дрібний виробник зможе отримати державну підтримку, донорську допомогу та доступ до кредитних ресурсів. Для цього, окрім чинних механізмів державної підтримки, а саме субсидій, дотацій, кредитів, Мінагрополітики спрямує зусилля на розвиток малого та середнього бізнесу в сільському господарстві. Ми підтримуватимемо і всіх невеликих виробників, навіть тих, хто працює на 20–30 сотках або утримує одну корову.

Що ж, як кажуть, краще пізно, ніж ніколи. Адже ефективність кооперування дрібних і середніх товаровиробників підтверджена досвідом розвитку цього руху у світі. Скажімо, саме кооперація допомогла тому ж Китаю за декілька років подолати бідність і вийти на рівень розвинених держав. Аналогічний досвід має і Країна сонця, що сходить. Як результат сьогодні кооперативи Китаю і Японії реалізують на внутрішньому й зовнішньому ринках понад 90% сільгосппродукції, виробленої членами цих об'єднань. Щодо Європи, то тут, наприклад, майже 80% сільгосппродукції країн Скандинавії, 65% – Нідерландів, 52% – Німеччини, Іспанії, Франції реалізуються через кооперативи на селі. Високі показники кооперативного руху мають США – це переробка молока (82%), виробництво цукру (51%), оптові ринки реалізації худоби (40%). В Україні поки що через виробничі, обслуговуючі і заготівельні кооперативи проходить близько одного відсотка сільгосппродукції. Тож роботи – непочатий край.

Слід наголосити, що Стратегія соціально-економічного розвитку сільських територій «Рідне село», окрім проголошеного курсу на кооперацію передбачає і становлення підприємництва, і переробку сільгосппродукції, і розвиток легкої промисловості, торгівлі, сільського туризму.

За словами Миколи Присяжнюка, місце, де живе і працює людина, має бути для неї найріднішим, тобто комфортним в економічному, соціальному, культурному й духовному розумінні. Адже селяни останнім часом стали основними роботодавцями на селі, а їхня продукція – основою продовольчої безпеки держави. «Нам необхідно залучити до активного економічного обігу велику частку продукції, що виробляється селянами і фермерськими господарствами. Скажімо, тільки торік у господарствах населення було вироблено 80% молока, 47% м'яса, 99% картоплі, 37% яєць. Окрім того, в них утримується 77% корів, 56% свиней, 47% птиці. Це саме той резерв, який ми повинні обов'язково використати», – констатував міністр.

Сьогодні на порядку денному – виїзні наради-консультації, щоб у регіонах можна було конкретно визначитися, який напрям діяльності кооперативів варто розвивати. Найголовніше, як то кажуть, не забалакати цю важливу для виживання сучасного села справу.

Віктор ГАЙ.

